

Klassisk drengerøv

Filmen »Player« er klicheunderholdning på sexistiske præmisser.

AF PERNILLE RÜBNER-PETERSEN

I den nye danske spillefilm *Player* er scenen sat for en omgang kønsstereotypiske klicher i en mandeverden med hø-hø humor. Med Casper Christensen på plakaten overrasker det vel ingen, og som sådan underholder filmen.

Bryster

I en elevator står vor hovedperson (Rasmus Bjerg) med en kvinde med vældig synlig kavalergang og stor kuvert i hånden. »Du har for lidt på« – siger han – du har »underfrankeret«.

Han hentyder naturligvis til konvolutterne, men vores opmærksomhed er naturligvis på

kvindens bryster. Således vejleder filmen fra start publikums perspektiv. Mange tak. Hø-hø.

Skatteadvokat i Sydfrankrig

Hovedpersonen Michael Helge er skatteadvokat og en undselig type. Tør og kedelig. Kun sexistisk som ved ovenstående uheld. Han står på kanten til partnerskab i advokatfirmaet og frieri til chefens datter.

Men pludselig sendes han til Sydfrankrig for at ordne forretninger og slappe lidt af. I Sydfrankrig går alt galt.

I lufthavnen mister han sin kuffert og møder sin gamle ven, Theo fra Herlufsholm. Theo kalder Michael Helge for Melge og har svenske duller på slæb.

Michael Helge har hverken tid eller lyst til at snakke med ham. I stedet bliver han drukket under bordet af en fremmed kvinde og franarres 10 millioner.

Sydfrankrig er kulissen for det ukontrollerede liv. Her flourerer korrupsion, stoffer og lettjente penge på kasinoer. Ikke mindst skatteunddragelse og hurtig sex. Theo bor på sin lystyacht og deltager i det hele.

Nu er Melge på røven og må tigge Theo om hjælp. Skatteadvokaten, der altid følger reglerne, udfordres til det værste. Han tvinges til at spille kort, hvor man bluffer.

Romantik a la mandehørm

Player har et klassisk romantisk plot. Skatteadvokat Melge skal dels finde sig selv, sit virkelige jeg, bag en alt for kontrolleret person. Dels finde sand kærlighed.

Men reelt tjener filmen først og fremmest en drengerøvsmentalitet. Filmen er en klassisk mandehørmer med plat humor.

Casper Christensen er sin yndlingsrolle som sig selv - en klassisk mandchauvinistisk fiskejager. Det hele er set før til hudløshed i amerikansk mainstreamfilm. Efterhånden også i dansk.

Historien hænger godt sammen med dramaturgiske pay offs, ping-pong replikker og en stor håndfuld medmenneskelighed i det ellers noget sexistiske setting.

Chefen er klassisk karl smart. Hans datter Lydia, Melges forlovede, er klassisk kold. Bagagemanden i lufthavnen er klassisk, egensindig fransk, og Ellen Hillingsø som den fremmede kvinde er klassisk femme fatale.

Karaktererne er ramt, som vi forventer dem. Det forudsigelige er en del af charmen i denne slags film, men alligevel ikke helt nok her fra starten. Ping-pongen halter lidt.

Det er, når samspillet mellem Casper Christensen og Rasmus Bjerg tager over, at filmen får drive, kommer op i gear og kører velsmurt. Humoren bliver mere dynamisk og udviser en vis lune. Indimellem (alt efter publikums temperament og egen humor) trodser den platheden.

De to gamle venners relation er filmens nerve. Deres frie fald i tilværelsen holder tematik og handling i gang. Theo og Melge udlever hinandens modsætninger totalt, men formår at

smitte hinanden til et sundere og bedre liv med en tiltrængt karakterafstemning hos begge parter.

Det er fortsat forudsigeligt, men på den trygge måde, og *feel good*-fornemmelsen huserer.

Klassiske kvinder

En lyshåret og en mørkhåret smækker sild kommer til middag hos de to herrer på yachten. Som Theo og Melge er de også hinandens modsætninger. Dum blondine og kostbar brunette.

Lyse Sille flasher sine bryster på båden, og Theos ekskone kalder hende en pornodukke. Mørke Louise nipper til vinen og er tilbageholdende. Ikke jomfru i teknisk forstand, men strategisk set: Hun forstår at »holde på varerne« i modsætning til veninden, der straks hopper i seng med Theo.

»En klassisk Sille«, konstaterer Louise lakonisk.

Som mulighed for kommunikation mellem Theo og Melge plantes en mikrofon mellem Louises »patter« (som de så fint benævnes i filmen).

Stakkels Melge, der uforvarende talte om bryster i elevatoren, er nu heldig og skal synge ned i mikrofonen. Endelig får han snuden i et par babser. De virker oven i købet større end pornodukkens.

Kvindernes bryster må være den urkraft, som anses at kunne fastholde et (mandligt) publikum fra start til slut. (Som i filmen *Sover Dolly på ryggen?*)

De to unge kvinder med attributterne i orden, Sille og Louise, stråler op i ungdommelig skønhed mod de fedladende ældre mandslinger, Theo og Melge.

Den sexistiske kliche i det er så tyk, at man kan nøjes at smile frem for at blive voldsomt irriteret. Objektivgørelsen af kvinderne er fuldstændig åbenlys.

Mændene er grimme, og det er åbenbart ok.

Den klassiske mandehørm har en moderne sprogtone og nutidig skilsmisshedramatik indover. Ellers har filmen en retrospektiv em af 60/70er film i den sydfranske kasino idyl.

Hver gang Ellen Hillingsø entrerede i filmbilledet, så jeg Sohpie Loren, Catherine Deneuve og Jeanne Moreau for mig. Givetvis uretfærdigt for alle parter. Men Ellen Hillingsø fremstår, ligesom disse skuespillerinder, som indbegrebet af femme fatale og filmstjerne i samme person.

Underholdning på sexistisk præmis

Der er morsomme detaljer, som at Theo kalder Michael Helge for Melge, som får mig til at hænge på filmen *Player*. Eller når Theo skal lære Melge kortspil og med fingrene giver Melge smølfespark i ansigtet, når han spiller dårligt. Det er en barnlig, men usexistisk humor. *Works much better for me!*

Den grundlæggende sexistiske præmis, bør man beslutte sig for at acceptere, hvis man vil underholdes af denne film.

Dens univers er fundamental mandschauvinistisk, men ikke rablende infantilt, som andre danske film i samme *mode* har for tiden.

For mange er livet for kort til at se en film som *Player*. Men for endnu flere er den sikkert udmærket og endda god underholdning.

Player, instruktør Thomas Villum Jensen (2013).

Redaktion: Modkultur

Emneord: Film | anmeldelse |

Tak fordi du bruger Modkraft.

Vi håber du har læst noget interessant eller oplysende.

Du kan støtte Modkraft via MobilePay: **50 37 84 96**

